

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΕ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἑορτὴν

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν

ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης
ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε
Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾷ, ὅτι
ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι'
ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ
Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλόφ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν
βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας

ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ'
εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον.
Χαῖρε κιβωτέ, τῆς Νέας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ
ἐγχευσὸς στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν
ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

Κανὼν Β' τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὠδὴ Γ'. Ἦχος δ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς
τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ
ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σου σκῆνωμα, τῆς
τοῦ θανάτου πείρας γέγονε μέτοχον;

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς
τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ
ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σου σκῆνωμα, τῆς
τοῦ θανάτου πείρας γέγονε μέτοχον;

Δόξα.

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς
αἰδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γάρ, πρὸς
τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα
τὴν ἐνυπόστατον.

Καὶ νῦν.

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς
αἰδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γάρ, πρὸς
τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα
τὴν ἐνυπόστατον.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουῖα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. β'. Ἀντόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον,
καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος
καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς
Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ
μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ'

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 75.

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν
τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

1Κορ 3:9-17

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ
γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε. Κατὰ τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς
ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ
ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς
ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς
δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν
Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ
τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον,
λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,
ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ
ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται·
καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστιν τὸ
πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ
ἐπικουδομήσεν, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ
ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς
δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ
οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς
τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Αλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 94.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
ἡμῶν.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ματ ιδ' 22 - 34

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον
καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως
οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας
τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν
προσεύξασθαι. ὥστιάς δὲ γενομένης
μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον
τῆς θαλάσσης ἦν, βασιανιζόμενον ὑπὸ
τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.
τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε
πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα
ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα
ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθέως
δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς
δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ,
κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα·
ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα
ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν
ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος

καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε,
σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίσταςας; καὶ ἐμβάντων
αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν
αὐτῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.
Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν
Γεννησαρέτ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμός 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναρχάντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων

καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.